

GRONECZKO (1) *sb n*

L pl gr(o)neczkách.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „gronko” ‘winogrono’: ZOná zacna pocźciwa/ tę figurę miáá/ Pod nadobnym drzeweczkiem/ Oliwnym liedzyáá. A mácicá iey s piersi/ Winna wyraftáá/ A śwemi gáááá/ drzewko oblápiáá. A po onych groneczkach/ ptaźkowie fpiewáli/ Tákicź zázwdy pocźciwi/ rofkofzy mewáli. RejZwierz 118.

Cf **GRONKO**

ZZa